

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

361

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Rozalia

PRZEKAZUJĄCY

ZG Rozalia

WYKONAWCA SPISU

ZG Rozalia

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIJESCOWOŚĆ

Siemianowice Śląskie

GMINA

Siemianowice Śląskie

POWIAT

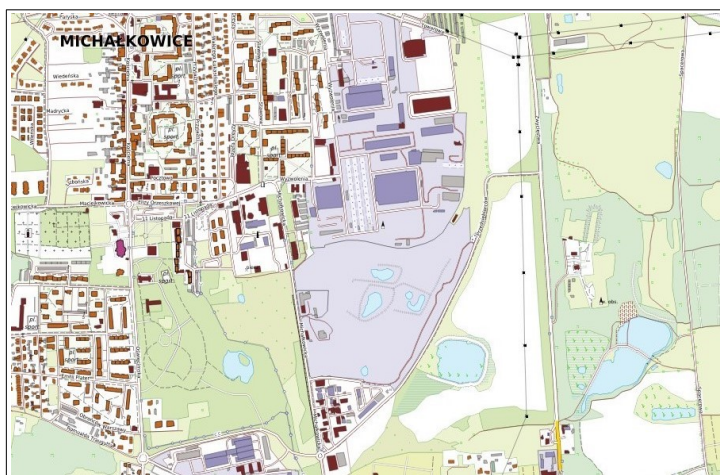
Siemianowice Śląskie

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Siemianowice Śląskie

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

DOK. TEKSTOWA

29

DOK. KARTOGRAFICZNA

23

SUMA

52

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

125

684

809

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

0

0

0

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja: prawna, geologiczna, pomiarowa; plan ruchu; inne

KARTOGRAFIA: karty tytułowe; mapy: wyrobisk, powierzchni; przekroje geologiczne

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Okręgowy Urząd Górniczy w (Dąbrowie Górniczej) Sosnowcu, jedn. Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice” w Siemianowicach Śląskich – Plan ruchu, część podstawowa – rozdziały I-VII (sygn. 12/935/0/1/1/464), rozdziały XI-XXI (sygn. 12/935/0/1/1/466), lata 1974–1994.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Rozalia		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	ZG Rozalia Sp. z o.o.		
NAZWA ZŁOŻA			
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG	Rozalia		
NAZWA OG	Rozalia		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	1996	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	1999
KONCESJA I WYGASZENIE	<p>Decyzja Ministra Ochrony Środowiska z dnia 8.08.1996 r.</p> <p>Decyzja Ministra Ochrony Środowiska z dnia 6.09.2002 r.</p>		

Zakład Górniczy „Rozalia” prowadził eksploatację w rejonie Siemianowic Śląskich, Piekar Śląskich i Chorzowa.

27 lipca 1855 r. w Siemianowicach uruchomiono kopalnię pod nazwą Vereinigte Siemianowitzer Steinkohlengrube. Wówczas kopalnie „Eugeniensglück” i „Carlshoffnung” zostały połączone z nadanymi w 1854 r. polami górniczymi „Leokadia” i Guter Arthur”. Właścicielem zakładu był Karol Hugon Henckel von Donnersmarck. W 1865 r. do terenu kopalni przyłączono pola górnicze „Wandakomm”, „Jung Anna”, „Lazi”, „Reicher Seegen Gottes”, „Noch für Laura”, „Aemilius” i „Baingow”. W tym czasie głównymi szybami wydobywczymi były „Knoff” (drażony w latach 1862–1868) i „Ficinus” (zbudowany w latach 1870–1872). Szyby te wraz z szybem odwadniającym „Aschenborn” sięgały poziomu 100 m. W 1871 r. część kopalni z szybem „Ficinus”, pod nazwą „Laurahütte”, przejęła spółka Vereinigte Königs- und Laurahütte. Pozostała część kopalni pozostawała nieczynna do 1881, tj. do nabycia jej przez spółkę Vereinigte Königs- und Laurahütte. Od 1908 kopalnia funkcjonowała w ramach dwóch zakładów wydobywczych „Laurahütte” (od 1922 „Huta Laura” z szybami „Ficinus” i „Knoff”) oraz „Richter” (szyb „Richter”). W roku 1925 obie kopalnie połączone pod nazwą „Huta Laura i Richter”. W roku 1929 rozdzielono je ponownie. Kopalnia „Huta Laura” została wyłączona z ruchu, a jej pole przyłączono do kopalni „Richter”, która od 1936 nosiła nazwę „Siemianowice”. Od 1936 r. kopalnia należała do Wspólnoty Interesów Górniczo Hutniczych, a podczas II wojny światowej do koncernu Hermann Göring, który uruchomił ponownie oddzielnie działającą kopalnię „Laurahütte”. W 1945 roku w ramach Chorzowskiego Zjednoczenia Przemysłu Węglowego obie kopalnie połączone po raz kolejny pod nawą „Siemianowice”. W roku 1957 kopalnię włączono do Katowickiego ZPW, a w 1976 do Dąbrowskiego ZPW. Od 1993 r. funkcjonowała w strukturze Rudzkiej Spółki Węglowej S.A. W 1995 roku wstrzymano wydobywanie. Część kopalni przekształcono w **Zakład Górniczy „Rozalia”**, który prowadził wydobywanie do roku 1999.

W 1873 r. w kopalni „Siemianowice” wydobyto 388 tys. t węgla. Maksymalny poziom wydobywania zakład osiągnął w roku 1979 (4 888 440 t).

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.
3. *Kopalnia Węgla Kamiennego „Siemianowice”. Zarys dziejów*, red. J. Przewłocki, Katowice 1979.